

Svenska Jägareförbundet

Naturvårdsverket

106 48 STOCKHOLM

2025-06-10

registrator@naturvardsverket.se

Dnr NV-02778-21

Remiss av förslag till föreskrifter om åtling och användning av åtlar vid jakt samt tillhörande vägledning

Svenska Jägareförbundet, nedan kallat förbundet, välkomnar Naturvårdsverkets förslag till föreskrifter och vägledning rörande åtling. Förbundet har dock några förslag på justeringar vilket framgår i detalj nedan.

Detaljerade synpunkter på förslag till föreskrifter

Förbundet anser att ”*som används vid åtling*” kan tas bort då begreppet ”*lockmedel*” inte är kopplat till själva begreppet åtling. Förbundet föreslår följande skrivning:

5 § I dessa föreskrifter avses med lockmedel

1. foder ~~som används för åtling~~ av vegetabilisk eller animaliskt ursprung, och
2. doft- eller smakämne som i allt väsentligt saknar näringsvärde, exempelvis tjära.

Varje punkt bör hänvisa till jakt. I sista stycket bör ”lockmedel” tas med. Dessutom anser förbundet att ”*annan orsak än jakt*” kan strykas då djur som till exempel bedömts otjänliga och därför lämnas i skogen inte bör exkluderas. Förbundet föreslår följande skrivning:

6 § I dessa föreskrifter avses med åtel

- 1. plats där lockmedel placeras för att locka till sig vilt i syfte att jagas, eller*
- 2. plats där utfodring huvudsakligen sker i andra syften än att locka till sig vilt, om jakt bedrivs vid platsen, och*
- 3. plats där lockmedel placerats i eller vid fångstredskap i jaktligt syfte.*

Med lockmedel och åtel avses inte vilt som dött ~~av annan orsak än jakt~~ och ligger kvar på den plats där det fallit.

9 § Vid åtling för jakt med lockmedel av animaliskt ursprung får, per vecka och åtelplats, ej användas mer än

- 1. en hel kropp av vilt eller delar av vilt omfattande totalt **högst 25 kg**, eller*
- 2. en kropp av tamdjur eller delar av tamdjur omfattande totalt 25 kg.*

Av Jaktlagens 34 § framgår att det inte är tillåtet att utan lov locka vilt från någon annans jaktområde genom utfodring eller på något annat sätt. Förbundet ifrågasätter därför förslaget om att i föreskrift ange ett givet avstånd till annans jaktområde. Det riskerar att bli prejudicerande i den meningen att enskilda som anlägger åtlar 100 meter från gräns i syfte att just locka vilt från annans jaktområde näppeligen kan fällas om myndighet tydligt i föreskrift angett ett minsta avstånd. Jaktlagen anger inget avstånd och vad som kan anses vara olovligt lockande varierar från fall till fall och en 100 meters gräns innebär inte alltid att det är fritt fram. 13 § Bör således utgå helt enligt förbundets uppfattning.

Förbundet vill uppmärksamma att det felaktigt anges att 10-14 §§ gäller även björnjakt. Förbundet föreslår därför följande justering:

15 § I tillägg till bestämmelserna i ~~8-14~~ 8-9 §§ ska 16-19 §§ tillämpas vid åtling för jakt på björn.

Förbundet anser att det inte finns anledning att koppla bortplockning av åtel till tidpunkten då jakten är avslutad. Det skulle innebära att sista datum varierar kraftigt mellan län och varierar mellan år. Förbundet föreslår istället att den fastställda jaktperioden utgör grund vilket gör det lättare att göra rätt. Förbundet föreslår därför att sista stycket i 16 § bör ha följande lydelse:

Senast tio dagar efter att jakten avslutats i hela länet den fastställda jaktperiodens slut ska åteln vara bortplockad och åtelplatsen återställd till ett sådant skick att björnar inte förväntas lockas dit.

Förbundet menar att avståndskriterierna för åtling av björn begränsar möjligheten till jakt vid åtel i områden med högre befolkningstäthet. Dagens krav på ett minsta avstånd på 2000 meter kräver att det inte finns permanent bebodda hus eller fritidshus som har sophämtning med mera. Mot bakgrund av att de flesta kommuner idag ställer krav på sophämtning för i stort sett alla fritidshus innebär kriteriet i praktiken att åtel inte kan anläggas närmare något som helst hus som används någon gång under året.

Att minska avståndskriteriet från dagens 2000 meter till 1000 meter torde ha mycket liten påverkan på björnars benägenhet att komma nära hus och människor. Däremot skulle ett sänkt krav bidra till ökade möjligheter till jakt vid åtel. Dagens bestämmelser gynnar dessutom jakt i områden med gles bebyggelse när jakttrycket snarare borde öka i områden med fler människor. Dagens bestämmelser kan snarare bidra till ökad björnnärvaro i bebyggelse då bestämmelserna försvårar jakten där.

Förbundet föreslår därför att gränsen 2000 m i 18 § 1 p samt i 19 § i föreskriftsförslaget ändras till 1000 m.

Synpunkter på *Vägledning för Länsstyrelsens beslut om förbud mot eller villkor för utfodring av vilt*

Inkommen ansökan om beslut om utfodringsförbud

Utredning

Förbundet vill inledningsvis lyfta frågan om vem som kan ansöka om utfodringsförbud. I vägledning anges det att ”*privatpersoner, företag, myndigheter eller intresseorganisationer inom jakt och de areella näringarna berörs av innehållet*” ska ha den rätten. Förbundet menar att utfodring av vilt i grunden är en äganderättsfråga som samhället i vissa fall vill kunna reglera om det behövs för att förebygga eller minska risken för trafikolyckor med vilt eller risken för att viltet orsakar allvarliga skador på egendom. Förbundet menar dock

att enbart sakägare bör kunna ansöka om utfodringsförbud. Det vill säga sakägare som bedöms lida skada till följd av utfodring på angränsande marker.

I utkastet anges att anmälaren "bör" *beskriva hur aktuell utfodring skulle kunna bidra till en ökad risk för trafikolyckor eller allvarlig skada på egendom, alternativt visa dokumentation av sådan skada*. Förbundet menar att det rimligen ska vara ett krav att det finns dokumentation av skada, inte enbart en idé om att skada kan komma att uppstå. Vidare vill förbundet att punkt två förtydligas. Vad gör en ansökan komplett? Vad måste ingå? Det framgår inte av vägledningen.

Förbundet delar uppfattning att det är bra om frågan kan lösas via dialog. I många fall torde myndigheten självständigt kunna ålägga den som utfodrar att följa det regelverk som finns, till exempel ålägga vederbörande att avlägsna foder som ruttnat.

Förberedelser för dialog i område som omfattas av ansökan om utfodringsförbud

Förbundet noterar att Naturvårdsverket i sitt förslag till vägledning anger *att ägare till fastigheter utanför förbudsområde kommer att sakna talerätt i frågan*. Det i sig är rimligt men därför måste, som förbundet angett ovan, även den krets som får ansöka om förbud avgränsas till sakägare inom området.

SVENSKA JÄGAREFÖRBUNDET

Carl-Johan Djurstedt-Holm
Generalsekreterare

Gunnar Glöersen
Jaktvårdskonsulent